

「日本の思い出」

Stud. **Luca Aida-Nicola**, an III

Specializarea: *Limba și Literatura Japoneză- Limba și Literatura Engleză*

Facultatea de Litere, UBB, 2023-2026

Mobilitate studentească: **Universitatea Musashino, aprilie-august 2025, Tokyo**

Atunci când am decis că voi studia la Facultatea de Litere (UBB) din Cluj, la specializarea *Limba și literatura japoneză-Limba și literatura engleză*, am hotărât că voi face tot ce îmi stă în putință pentru a pleca în Japonia. Această dorință mi s-a îndeplinit atunci când am aflat că am fost acceptată la Universitatea Musashino din Tokyo. Semestrul din primăvară, adică semestrul 2 al anului II, a fost perfect pentru mine. Deși știam că va fi umed și cald, a fost visul meu să merg în Japonia atunci când florile *sakura* erau înflorite.

Pregătirile de plecare au fost stresante, deoarece trebuia să mă asigur că nu am uitat nimic din ce aș fi avut nevoie, de negăsit acolo. Drumul până în Japonia a fost lung și obositor, dar atunci când am coborât din avion am intrat într-o altă lume.

Cea mai mare provocare a fost reprezentată de bariera lingvistică, deoarece oricât de mult am încercat să vorbesc limba japoneză în timpul facultății, ce am învățat nu a putut compensa lipsa conversațiilor constante în această limbă. Dialogul cu profesorii a fost dificil, mai ales în primele câteva săptămâni, deoarece nu puteam ține pasul pentru o perioadă lungă de timp cu ceea ce vorbeau. Cu toate acestea, m-am obișnuit cu ritmul de acolo destul de repede și am reușit să nu mă simt singură. M-am împrietenit cu singurii europeni de la cămin care vorbeau engleză, niște studenți din Finlanda, alături de care am mers în multe excursii.

Cel mai important lucru pentru mine, atunci când am decis că voi merge în Japonia, a fost să călătoresc, deoarece, fiind forțată de împrejurări să vorbesc și să ascult japoneză constant, eram sigură că îmi voi îmbunătăți abilitățile lingvistice. Am reușit să vizitez destul de multe locuri, preferatele mele fiind Kamakura și Kyoto. În Osaka am fost la un *onsen* faimos și pot afirma că spusele japonezilor legate de relaxarea pe care aceste locuri ți-o produc sunt adevărate. Atunci când am ieșit de acolo, eram parcă o altă persoană, mult mai relaxată și mai dornică de explorat această țară nouă în care mă aflam.

În cele aproape 5 luni pe care le-am petrecut acolo am descoperit un restaurant ieftin și bun în apropiere de căminul în care locuiam, numit *BikkuriDonki*. Am descoperit magazine de

cartier aproape pustii și locuri de care nu am auzit niciodată, dar care m-au surprins foarte plăcut. Arhitectura japoneză veche este ceva ce mă pasionează, așa că am încercat să vizitez cât de multe temple am putut. Preferatele mele sunt cele din China Town, Yokohama. Cu niște sculpturi impresionante și foarte colorate, păreau desprinse din povești.

Consider că această experiență mă va ajuta pe plan profesional deoarece am reușit să-mi dezvolt abilități noi, precum rezolvarea problemelor într-o limbă străină. Pe plan personal, m-a ajutat să devin mai independentă, să mă orientez mai bine în spațiu, datorită sistemului japonez foarte dezvoltat de metrou, și să devin mai înțelegătoare cu mine, deoarece a sta singură într-o țară străină este un efort constant.

În viitor doresc să revizitez Japonia, dar momentan pozele și amintirile sunt suficiente. Îmi lipsesc locuri și feluri de mâncare, dar cred că, pentru o perioadă, acele luni au fost suficiente până la următoarea vizită în Țara Soarelui Răsare.

